

رسانه‌های نارسا

در خیلی از فیلم‌های هالیوودی مسلمان‌ها و مردم خاورمیانه نقش تروریست‌ها و عوامل خطرناک را بازی می‌کنند. اخباری هم که رسانه‌های بزرگ دنیا از «داعش» و گروه‌های تروریستی مختلف مخابره می‌کنند، چیزی غیر از این را نشان نمی‌دهد. این تبلیغات توانسته‌اند در ذهن خیلی از مردم دنیا نفوذ کنند، تا جایی که بعضی از اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها، وقتی برای اولین بار با یک مسلمان روبرو می‌شوند، می‌ترسند. انگار تصویر پیش‌فرضی که در ذهنشان از مسلمان‌ها دارند، چیز خطرناکی است.

هیتلر

بن لادن

رسیدند. تا ۵۰ سال پیش، فرانسوی‌ها در الجزایر هر روز نیروهای آزادی‌بخش را گردن می‌زدند. در همین ۱۰ سال گذشته آمریکایی‌ها در زندان‌هایشان در «گوانتانامو»، «ابوغریب» یا «بگرام» به خشن‌ترین و غیرانسانی‌ترین شکل ممکن زندانیان خود را تحقیر و شکنجه می‌کردند. جرج بوش با پهنانه‌های واهی به افغانستان و عراق حمله کرد و دست‌کم ۶۰۰ هزار نفر را کشت. اما هیچ‌کدام از این اتفاقات، هیچ‌وقت خبر اول رسانه‌های غرب نبودند. این رسانه‌ها تلاش می‌کنند که جنگ‌های آمریکا در نقاط مختلف جهان را انسان‌دوستانه جلوه دهند و در مقابل، نقش کشورهای دیگر و گروه‌هایی مانند داعش را پررنگ کنند.

مهم نیست چه اسمی روی جنایت بگذاریم. جنایت جنایت است. برای یک کودک عراقی تفاوتی ندارد که یک ضارب انتحاری مسلمان به او حمله کند، یا بمبی که از یک کشور مسیحی آمده است. او در هر صورت مظلومانه کشته می‌شود.

رسانه‌ها هر خبری را که مهم بدانند، بزرگ می‌کنند و هر خبری را که از نظرشان بی‌اهمیت است، کم‌رنگ جلوه می‌دهند. این ویژگی ذاتی رسانه‌هاست. آن‌ها هستند که مشخص می‌کنند، مردم معترض در یک کشور، «شورشبان تندرو» هستند یا «نیروهای آزادی‌خواه». آن‌ها هستند که سرکوب مخالفان را گاهی «حمله تروریستی» می‌نامند و گاهی «تلاش برای آرامش منطقه». تمام این اتفاقات به این بستگی دارد که سوژه مورد نظر خودی باشد یا غیر خودی. امروزه رسانه‌های قدرتمند دنیا در دست سرمایه‌داران اروپایی و آمریکایی است. بنابراین عجیب نیست اگر آن‌ها حوادث جهان را مطابق میل خودشان اطلاع‌رسانی می‌کنند.

در جنگ‌هایی که برای تشکیل مستعمره‌های اروپاییان اتفاق افتاد، نزدیک به ۵۰ میلیون انسان کشته شدند. در جنگ‌های جهانی اول و دوم که به عبارت صحیح‌تر جنگ داخلی اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها بود، ۷۰ میلیون نفر به قتل

جنایت دین و آیین ندارد

خسونت و جنایت در طول تاریخ به شکل‌های متفاوتی وجود داشته است. همه جنایتکاران تاریخ دین و آیین یکسانی نداشته‌اند. چنگیز خان مغول پیرو یک سنت جادویی قدیمی بود. هیتلر مسیحی کاتولیک بود. استالین به خدا اعتقادی نداشت. بن لادن مسلمان بود. صهیونیست‌ها هم خودشان را یهودی می‌دانند. اما آیا می‌توانیم جنایت این افراد را به پای دین و آیینشان بگذاریم؟ هری ترومن،

معرفی کتاب

«ده روز با داعش»

نوشته یورگن تودنهوفر
انتشارات کوله پشتی

در دو فصل اول این کتاب نویسنده تلاش می‌کند تاریخچه‌ای از وضعیت گروه‌های تروریستی ارائه دهد. او نشان می‌دهد که چیزی به نام تروریست اسلامی وجود ندارد و نمی‌توان عملکرد یک اقلیت انحرافی را به نام یک دین نوشت. او معتقد است که آمریکا و دولت‌های غربی با عملکرد یک جانبه خود عملاً باعث ایجاد گروه‌های تروریستی در خاورمیانه شده‌اند.

آمار و ارقام

تا همین چند سال پیش، حتی یک آلمانی هم به دست تروریست‌های مسلمان کشته نشده بود. اما از سال ۱۹۹۰ تاکنون در این کشور ۲۹ مسلمان به دست تندروها کشته شدند. «لقاعده» در سراسر دنیا تاکنون نهایتاً سه هزار نفر را کشته است. اما جرج بوش فقط در جنگ عراق و افغانستان ۶۰۰ هزار نفر را به قتل رساند. به جدول‌های زیر توجه کنید و اطلاعات آن‌ها را با دقت بخوانید:

نسبت	حمله‌های مربوط به مسلمان‌ها	تعداد حمله‌های تروریستی در غرب	سال
۳ درصد	۶	۱۹۶	۲۰۱۲
کمتر از ۱ درصد	۲	۲۳۹	۲۰۱۳

عامل بقیه حملات تروریستی، بیکار جوانان جنگ‌طلب، چپ‌های افراطی، راست‌های افراطی، پروتستان‌ها و ... بودند.

حمله‌های مسلحانه با بیش از ۴ کشته در آمریکا، در سال ۲۰۱۵		
درصد	تعداد	عامل حمله
۲۹ درصد	۹۶	مشروبات الکلی، پارتی‌های شبانه
۲۵ درصد	۸۳	دار و دسته‌های خلافکار
۲۱ درصد	۶۸	درگیری‌های خانوادگی
۱۶ درصد	۵۴	انگیزه‌های شخصی یا نامشخص
۴ درصد	۱۲	دزدی مسلحانه
۳ درصد	۱۱	موادمخدر
۱ درصد	۴	سایر گروه‌های تروریستی
زیر ۱ درصد	۲	گروه‌های تروریستی وابسته به مسلمان‌ها

می‌بینید که آمریکایی‌ها اصلاً نیاز نیست نگران چیزی با نام «تروریست‌های مسلمان» باشند. اگر آن‌ها می‌خواهند خشونت را در کشورشان کاهش دهند، باید در مرحله اول به پارتی‌های شبانه، مصرف مشروبات الکلی، مواد مخدر، دار و دسته‌های خلافکار، درگیری‌های خانوادگی و از همه مهم‌تر، آزادی حمل اسلحه رسیدگی کنند. این حرفی است که آمار و ارقام نشان می‌دهد.

چنگیز

استالین

رئیس جمهور آمریکا که فرمان حمله به «هیروشیما» و «ناکازاکی» را صادر کرد و صدها هزار انسان بی‌گناه را به قتل رساند، یک مسیحی بود. آیا حق داریم جنایت او را به پای دین مسیحیت بنویسیم؟ آیا این کار توهین به مسیحیان صلح‌طلب جهان نیست؟ به همین ترتیب بی‌انصافی است اگر فعالیت‌های تروریستی داعش و القاعده را به حساب اسلام بگذاریم. بیش از یک و نیم میلیارد مسلمان صلح‌طلب روی زمین زندگی می‌کنند، اما تمام نیروهای تروریستی در خاورمیانه نهایتاً صدهزار نفر هستند.